

בסופה. שאין לה אהבה ושלום
פרט לזה.

עוד קשה במקומו. על פן יאמר
בספר מלחמת ה' - בתורת
מלחמות ה' הנה צריך להיות!
מהו בספר? אלא סוד עליון הוא.
מקום יש לקדוש-ברוך-הוא
שנקרא ספר (ומספר), כמו שנאמר
דרשו מעל ספר ה' וקראו. שכל
הפחות והגבורות שעשה הקדוש
ברוך הוא, תלויים באותו ספר,
(ומשם יוצאים. את והב בסופה ובו)
וכשהקדוש ברוך הוא עורף את
קרבותיו, במקום אחד שהוא
בסוף הדרגות, ונקרא והב, כמו
שנאמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות
הב. בסופה - נמצא בסוף
הדרגות. בסופה - נקראת ים סוף,
ים שהוא סוף הדרגות.

ואת הנחלים ארנון, ועם הנחלים
שנמצאו ונמשכו לו מאותו מקום
עליון שנקרא ארנון. (מהו ארנון?)
זווג עליון של חביבות, שלא
נפרדים לעולמים, כמו שנאמר
(בראשית ב) ונהר יצא מעדן. ובה
נשרשים שרשי ומתרבים ענפיו,
להושיט קרבותיו בכל מקום,
להושיט פחות וגבורות,
ולהראות שלטון גדול ונכבד של
הכל.

בא ראה, כשמתעוררות הגבורות
והקרבות של הקדוש ברוך הוא,
כמה בעלי דין מתעוררים לכל
עבר, ואז רמחים שנונים ותרבות,
ומעוררים גבורות, והים מתרגש,
וגליו עולים ויורדים, והאניות
שהולכות ושטות בים, מסתלקות
לכל עבר. קרב (תרב) שנון באבני
בלסטראות, בעלי רמחים
והרבות. אז (תהלים מא) חציף
שנונים (מתעוררים להושיט קרבות בכל
מקום ולהושיט פחות וגבורות לכל עבר, ואז הים
מתרגש וגליו עולים, והאניות שהולכות ושטות יורדות ועולות, והוצע נמצא. ואז מתעוררים עורכי הקרב באבני בליסטראות, בעלי רמחים

דלית לה אהבה ושלמא בר מהאי.
הו קשיא באתריה. על פן יאמר בספר
מלחמות יי', בתורת מלחמות יי' מיבעי
ליה, מאי בספר. אלא רזא עלאה הוא, אתר
אית ליה לקודשא בריך הוא, דאקרי ספר (נ"א
וימספר) כמה דאת אמר, (ישעיה לד) דרשו מעל ספר
יי' וקראו. דכל חילין וגבורין דעביד קדשא
ברוך הוא, בההוא ספר תליין, (נ"א ומתמן נפקין את
והב בסופה וביה.) וכד אגח קדשא בריך הוא קרבו,
בחד אתר דאיהו בסופא דדרגין, ואקרי והב.
כמה דאת אמר (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב.
בסופה: בסוף דרגין אשתכת. בסופה: ים
סוף אתקרי, ים דאיהו סוף לכל דרגין.

ואת הנחלים ארנון ועם נחליא דאשתכחו
ואתנגידו. לגביה, מההוא אתר עלאה,
דאקרי ארנון. מאי ארנון, זווגא עלאה
דחביבותא, דלא מתפרשאן לעלמין, כמה
דאת אמר (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכדא,
משתרשן שרשו, ואתרביאו ענפיו, לאושטא
קרבו בכל אתר, לאושטא חילין וגבוראן,
ולאתחזאה שולטנא רבא ויקרא דכלא.

תא חזי, פד מתערין גבוראן וקרבין דקודשא
ברוך הוא, כמה גרדיני טהירין, מתערין
לכל עיבר, פדין שנגן רומחין, וסייפין,
ומתערין גבוראן, וימא אתרגישת וגלגלוי
סלקין ונחתין, וארבין דאזלין ושאטן בימא,
לכל עיבר מסתלקין. שנא קרבא (נ"א הרבא)
באבני בלסטראות, מארי דרומחין וסייפין,
פדין (תהלים מה) חציף שנונים (נ"א מתערין לאושטא קרבו
בכל אתר ולאושטא חילין וגבוראן לכל עיבר פדין ימא אתרגישת וגלגלוי
סלקין וארבין דאזלין ושאטין נחתין וסלקין ונעמא אשתכת. פדין מתערין

מתרגש וגליו עולים, והאניות שהולכות ושטות יורדות ועולות, והוצע נמצא. ואז מתעוררים עורכי הקרב באבני בליסטראות, בעלי רמחים

והרבות, חצים וקשתות, כמו שנאמר חציק שנונים), והקדוש ברוך הוא מתחזק בכתו ולעורר קרב. אוי לאותם שהמלך הקדוש יעורר עלים קרב. אז פתוב ה' איש מלחמה.

ומבאן, ומאותן אותיות, ומפסוק זה, יוצאים הרי קרבות לאותם רשעים, לאותם בעלי מריכה שחטאו לקדוש ברוך הוא, והאותיות מתגלות לאותם בעלי אמת, והרי הדברים התפרשו והרי נתבאר.

ה' איש מלחמה ה' שמו. פיון שכתוב ה' איש מלחמה, לא ידענו שה' שמו? אלא, כמו שכתוב (בראשית יט) וה' המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מן השמים. והכל תלוי בספר הזה, כנאמר (איוב ב) יגלו שמם עונו וארץ מתקוממה לו. ויעל

והו.

בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא מעורר קרב בעולם, נעקרים ממקומם עליונים ותחתונים, כמו שבארנו, זהו שכתוב מרפבת פרעה וחילו ירה בים. ולעתיד לבא עתיד הקדוש ברוך הוא לערוף קרב עליון וחזק בעמים כדי לכבד את שמו. זהו שכתוב (זכריה יד) ויצא ה' ונלחם בגוים ההם פיום הלחמו פיום קרב, וכתוב

(יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי וגו'. ומרפבת פרעה וחילו ירה בים. כאשר יעורר הקדוש ברוך הוא קרב, אז יתעוררו דרגות עליונות ודרגות תחתונות שלמטה, ואז מרפבת פרעה וחילו ירה בים.

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ע) ראוף מים ישראל את הים, אמר הקדוש ברוך הוא למלאך על ימא, פליג מימך. אמר ליה למה, אמר ליה בגין דבני יעברון בגוון. אמר ליה, פורקנא דקיטנא קשוט. מאי שנא אלין מאלין.

אמר ליה בגין דבני יעברון בגוון. אמר ליה למה, אמר ליה פורקנא דקיטנא קשוט. מאי שנא אלין מאלין? אמר ליה: מדת הגאולה היא אמת, אבל מה שונים אלה מאלה?

מגיהי קרבא באבני בלסטראין מארי דרוסתין ופויפין גירין וקשתין כמה דאת אמר חציק שנונים) וקודשא בריה הוא אתתקיף בחילוי, ולא תערא קרבא. ווי לאינון דמלכא קדישא יתער עלייהו קרבא. פדין פתיב, יי איש מלחמה.

ומהבא, ומאינון אתוון, ומיהאי קרא, נפקין טורי קרבא לאינון חייביא, לאילין מארי דבכו דחבו לקודשא בריה הוא. ואתוון אתגליין לאינון מארי קשוט, והא אתפרשן מלין והא אתמר.

יי איש מלחמה יי שמו. פיון דכתיב יי איש מלחמה, לא ידענא די יי שמו. אלא, פמה דכתיב, (בראשית יט) ויי המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יי מן השמים. וכלא בהאי ספר תליין, פמה דאת אמר (איוב כ) יגלו שמם עונו וארץ מתקוממה לו. (ועל דא).

תא חזי, בשעתא דקודשא בריה הוא אתער קרבא בעלמא, עלאי ותתאי אתעקרו מאתרייהו, פמה דאוקימנא הדא הוא דכתיב מרפבות פרעה וחילו ירה בים. ולזמנא דאתי, זמין קדשא בריה הוא לאגחא קרבא עלאה ותקיפא בעממא, בגין לאוקרא שמייה, הדא הוא דכתיב ויצא יי ונלחם בגוים ההם פיום הלחמו פיום קרב וכתוב (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי וגו'.

(מרפבות פרעה וחילו ירה בים. כד אתער קדשא בריה הוא קרבא כדין אתערו דרגין עליון ודרגין תתאין דלתתא וכדין מרפבות פרעה וחילו ירה בים).

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ע) ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו וגו', בשעתא דעברו ישראל ית ימא, אמר קדשא בריה הוא למלאכא די ממנא על ימא, פליג מימך. אמר ליה למה, אמר ליה בגין דבני יעברון בגוון. אמר ליה, פורקנא דקיטנא קשוט. מאי שנא אלין מאלין.

(ע) ראוף מים אלהים ראוף מים יחילו וגו'. בשעה שעברו ישראל את הים, אמר הקדוש ברוך הוא למלאך הממנה על הים: חלק מימך! אמר לו: למה? אמר לו: כדי שבני יעברו בתוכך. אמר לו: מדת הגאולה היא אמת, אבל מה שונים אלה מאלה?